

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Dariny Ličkovej v právnej veci žalobcu: 1/ **D.**, **a.s.**, **V.**, IČO: **X.** a žalobcu: 2/ **D.** **s.r.o.**, **P.**, IČO: **X.**, obaja zastúpení advokátom JUDr. R., CSc., T., proti žalovanému: **JUDr. O.**, **Z.**, správca konkurznej podstaty úpadcu **D. a.s.**, **V.**, IČO: **X.**, zastúpený advokátom: JUDr. D., T., **o vylúčenie istiny 980 245,80,-- Sk zo súpisu konkurznej podstaty**, na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 3. októbra 2007, č.k. 7Cbi/166/06-118, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 3. októbra 2007, č.k. 7Cbi/166/06-118 sa **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému na účet právneho zástupcu 1 655,-- Sk náhradu trov odvolacieho konania. Zaplatením trov konania jedným zo žalobcov zaniká povinnosť na platenie druhému žalobcovi.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu a žalobcom uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na účet právneho zástupcu žalovaného 10 293,-- Sk náhradu trov konania s tým, že zaplatením jedného zo žalobcov zaniká povinnosť na platenie druhému žalobcovi.

Súd prvého stupňa rozhodol tak s nasledovným odôvodnením. Žalobou doručenou súdu dňa 17.10.2006 sa žalobca v 1. rade domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že jeho pohľadávka voči dlžníkovi D., a.s. B. (žalobcovi 1/) vo výške 980 245,80,-- Sk z titulu neuhradeného nájomného za II. štvrt'rok 2002 a presne špecifikovaná faktúrou č. 16372002 je vylúčená zo súpisu majetkovej podstaty úpadcu D. a.s., v konkurze B. v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde Bratislava č.k. 4K 331/01. Na základe návrhu žalobcu 1/ uznesením zo 7. februára 2007 (č.l. 70) súd pripustil pristúpenie ďalšieho účastníka do konania na strane žalobcu D. s.r.o. B. (žalobca 2/). Zo zmluvy o predaji podniku z 19. januára 2004 a časti znaleckého posudku č. 141/2002 zo 6. septembra 2002 mal súd za preukázané, že žalovaný majetok patriaci do majetkovej podstaty úpadcu ku dňu 31. januára 2002 špecifikovaný v znaleckom posudku predal obchodnej spoločnosti M. Kupujúci so znením a špecifikáciou predmetu kúpnej zmluvy súhlasil. Znalecký posudok č. 141/2002 vypracovaný pre účely speňaženia konkurznej podstaty v rámci konkurzného konania úpadcu D. a.s., B., obchodnou spoločnosťou C. tvorí prílohu č. 1 kúpnej zmluvy a je jej neoddeliteľnou súčasťou. V ňom sú prevádzané - predávané aktíva špecifikované a vyčíslené. V kúpnej zmluve si žalovaný ako predávajúci a kupujúci - obchodná spoločnosť M. stanovili, dohodli a upravili presné podmienky predaja a presnú špecifikáciu predávaného majetku. Je nesporné, že kupujúci si proti predávajúcemu neuplatnil žiadnu reklamáciu uvedeného postupu a nerozporoval predmet kúpnej zmluvy presne špecifikovaný v zmluve, ako aj v znaleckom posudku č. 141/2002. Rozsah práv a povinností zo zmluvy o predaji podniku v konkurznom konaní sa riadi dispozitívnymi pravidlami a závisí od zmluvného dojednania. Všetky ustanovenia § 476 a nasledujúce Obchodného zákonníka o zmluve o predaji podniku sa nedajú aplikovať na zmluvu o predaji podniku uzatvorenú v konkurznom konaní. Niektoré ustanovenia sú priamo podľa zákona o konkurze a vyrovnaní. Jedná sa napr. o ust. §§ 477, 478, 479 ods. 2, 480, 481, 483 ods. 3 a 488 Obchodného zákonníka. Predmet (hnutel'ný, nehnuteľným majetok, pohľadávky) a podmienky predaja - majetku v konkurznom konaní (predaj podniku) závisia od zmluvného dojednania zmluvných

strán. Súdu nebol predložený písomný doklad podpísaný oboma účastníkmi zmluvy preukazujúci, že peňažná pohľadávka v sume 980 245,80,-- Sk bola súčasťou zmluvy. Preto po práve je zapísaná do majetkovej podstaty úpadcu (žalovaného). O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 O.s.p. a úspešnosti žalovaného v konaní.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Namietal, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní vo veci neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odôvodnenia odvolania žalobcu krajský súd nezisťoval, čo vlastne tvorilo aktíva prevedeného podniku úpadcu ku dňu 19. januára 2004, t.j. ku dňu účinnosti zmluvy o predaji podniku. Nevykonal dokazovanie predložením kompletnej účtovnej evidencie úpadcu, z čoho by mohlo byť jednoznačne určené, čo tvorilo podnik úpadcu ku dňu účinnosti zmluvy. Žalobca v prvom rade vykonanie takéhoto dôkazu písomne navrhol vo svojom podaní datovanom 18. júla 2007. Súd sa plne stotožnil s tvrdeniami žalovaného, že predmetom predaja boli len a výlučne aktíva podniku úpadcu ku dňu vyhlásenia konkurzu. Úplne ignoroval konkrétne ustanovenia predloženej zmluvy o predaji podniku, z ktorých vyplýva, že vôľou zmluvných strán bolo bezpochyby previesť odplatne reálny podnik úpadcu, ktorý existoval ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. k 19. januáru 2004 a nie neexistujúcu fikciu podniku zo dňa vyhlásenia konkurzu dňa 31. januára 2002. Zo žiadneho z uvedených úkonov nebolo možné vyvodiť, že by akékoľvek aktívum patriace ku dňu uzavretia zmluvy o predaji podniku nemalo byť predmetom prevodu, resp. že by malo byť vyčlenené a teda speňažované inak. Žalovaný ako správca konkurznej podstaty mohol v súlade so schváleným plánom speňažovania (ktorým bol viazaný) speňažiť majetok úpadcu výlučne jednou jedinou zmluvou v zmysle § 27 ods. 7 zákona o konkurze a vyrovnaní. Touto zmluvou bol povinný speňažiť všetok majetok, ktorý slúžil na prevádzkovanie podniku úpadcu ku dňu jej účinnosti. Takúto povinnosť mu ukladalo aj opatrenie konkurzného súdu. Žiadne ustanovenie zákona o konkurze a vyrovnaní neobsahuje osobitnú úpravu, pokiaľ ide o prevod aktív podniku. Túto oblasť upravuje zákon len nepriamo, a to práve obmedzením zmluvnej voľnosti predávajúceho ako správcu konkurznej podstaty tým, že tento môže predávať podnik len za podmienok určených v schválenom pláne speňažovania a navyše spravidla na uzavretie zmluvy potrebuje súhlas konkurzného súdu. Žiadne ustanovenie zákona neurčuje, že by v prípade predaja podniku správcom konkurznej podstaty v rámci speňažovania podniku

neboli predmetom prevodu niektoré aktíva. Ustanovenie § 27 zákona o konkurze a vyrovnaní totiž nepripúšťa kombináciu iných spôsobov speňažovania so speňažovaním formou predaja podniku. Žiadal, aby odvolací súd po doplnení dokazovania rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobe vyhovel. Súčasne žiadal priznať náhradu trov celého konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odolaniu žiadal napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne. Uviedol, že v zmluve o predaji podniku z 19. januára 2004 sa žalovaný s kupujúcim M. s.r.o. B. (teda nie s obchodnou spoločnosťou D. s.r.o., B.) dohodol o predaji len majetku úpadcu, ktorý bol zapísaný do konkurznej podstaty úpadcu ku dňu vyhlásenia konkurzu. Kupujúci s takto špecifikovaným majetkom súhlasil a neuplatnil si voči žalovanému žiadny iný nárok na ďalší majetok úpadcu, ani ďalší nárok na rozšírenie súpisu pohľadávok o pohľadávky neuvedené v súpise, ktorý bol súčasťou znaleckého posudku č. 141/2002 vypracovaného pre účely speňažovania konkurznej podstaty, na ktorý sa kúpna zmluva v čl. II. ods. 2 odvoláva. Podľa jeho názoru, že žalobca 2/, ktorý kúpil obchodné podiely obchodnej spoločnosti M. od jej spoločníkov, nemá spôsobilosť a ani právo do tohto zmluvného vzťahu zasahovať a ani medzi predávajúcim a pôvodným kupujúcim meniť dohodnutý presne špecifikovaný obsah zmluvy. Pohľadávky vzniknuté po vyhlásení konkurzu a zapísané do majetkovej podstaty úpadcu (žalovaného), môže žalovaný predat' - postúpiť zmluvou o postúpení pohľadávky. Pod nominálnu hodnotu takéto pohľadávky môže predat' - postúpiť len na základe súhlasu príslušného konkurzného súdu alebo súhlasu veriteľského výboru úpadcu. Pohľadávka, ktorá je predmetom tohto súdneho sporu vznikla v priebehu konkurzu, a to nie v súvislosti s prevádzkovaním podniku v priebehu konkurzu. Tržby z pohľadávok z prenájmu nehnuteľností mali byť uhradené žalobcom vo výške a v termíne v súlade s uzavretou nájomnou zmluvou. Úhrada takejto pohľadávky sa považuje za výnos získaný pri výkone funkcie správcu konkurznej podstaty a slúži na uspokojenie pohľadávok veriteľov spolu s výťažkom zo speňaženia majetku konkurznej podstaty. Keďže dlžník, žalobca 1/ túto pohľadávku - nájomné neuhradil, správca konkurznej podstaty má právo túto vymáhať. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil a priznal náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v medziach odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p. v znení platnom od 15. októbra 2008 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

Podľa obsahu spisu žalobca 1/ neskôr žalobca 2/ (č.l. 70) predmetnou žalobou sa domáhali vylúčenia peňažnej pohľadávky v sume 980 245,80,-- Sk z konkurznej podstaty úpadcu. Peňažná pohľadávka predstavuje cenu za prenájom nehnuteľnosti za II. štvrťrok 2002, ktorú žalovaný vyúčtoval žalobcovi 1/ daňovým dokladom (faktúrou) č. 16372002.

Žalobcovia svoje právo odvodzujú zo zmluvy o predaji podniku, ktorú uzavreli 19. januára 2004 žalovaný ako predávajúci a M., s.r.o. B. ako kupujúci (teraz žalobca 2/ s predchádzajúcim obchodným menom).

Podľa článku II. bod 1. predmetom zmluvy je odplatný prevod vlastníckeho práva k veciam, nehnuteľnostiam, iným právam a majetkovým hodnotám, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku úpadcu na kupujúceho.

Podľa článku II. bod 2 majetkovú podstatu tvoria najmä nehnuteľnosti, cenné papiere a pohľadávky tak ako sú špecifikované v znaleckom posudku číslo 141/2002 a jeho prílohách s tým, že znalecký posudok tvorí prílohu č. 1 k zmluve ako jej neoddeliteľná súčasť.

Je nepochybné, že peňažná pohľadávka žalovaného voči žalobcovi 1/ vyúčtovaná faktúrou č. 16372002 v sume 980 245,80,-- Sk, ktorá vznikla za prenájom nehnuteľnosti za druhý štvrťrok 2002 nebola uvedená v zozname pohľadávok v znaleckom posudku, pretože znalecký posudok bol vypracovaný k dátumu 31. januára 2002 (č.l. 24).

Z uvedeného teda vyplýva, že predmetom predaja bol podnik s presne vymedzenými vlastníckymi právami k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžili k prevádzke podniku úpadcu žalovaného ku dňu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu t.j. k 31. januáru 2002. Uzavretím zmluvy došlo k prevodu vlastníckeho práva z úpadcu na kupujúceho, a to vo vymenovaných veciach, právach a pohľadávkach v znaleckom posudku. Takáto dohoda nie je v rozpore so žiadnym ustanovením Obchodného zákonníka, ani zákona o konkurze a vyrovnaní. Peňažná pohľadávka žalovaného voči žalobcovi 1/ vznikla v priebehu konkurzného konania. Nebola predmetom predaja podniku, teda zostala v súpise majetku úpadcu.

V ďalšom odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, najmä pokiaľ ide o špecifiká predaja podľa zákona o konkurze a vyrovnaní, s ktorým sa stotožňuje.

Ak súd prvého stupňa zamietol návrh na vylúčenie uvedenej peňažnej pohľadávky zo súpisu z konkurznej podstaty, tak rozhodol vecne správne. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie podľa § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní bol žalovaný úspešný, a preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1 v spojení s § 124 ods. 1 O.s.p.). Žalovaný bol v odvolacom konaní zastúpený advokátom, ktorému patrí tarifná odmena za jeden úkon právnej pomoci za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 1 465,-- Sk a paušálna náhrada hotových výdavkov v sume 190,-- Sk, spolu 1 655,-- Sk (§ 11 ods. 1, §16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb).

P o u ě n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 11. decembra 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová

